

صدای سرمد

درس تلخ

پیش آمد قیام عظیمی نشست ماست	آبستن نبرد نوینی شکست ماست
با گام احتیاط به منزل توان رسید	از یافتادن حاصل آن خیز وجست ماست
یاران ز خواب غفلت سنگین بدر شوید	چون سرنوشت هستی ملت بدست ماست
احساس رزمجویی مردانه در نبرد	پاک مردم میهن پرست ماست
هر نعره ای که پشت زمین را تکان دهد	فریاد خشم سرکش توفان مست ماست
در چشم ما زیانه کشد شعله های عشق	رام هوس نه ایم، هوس رام شصت ماست
مایکه نیستیم در این دشت سینه سرخ	چون لاله های تشنه همه همنشست ماست
پیوند استوار چو انگشت های دست	در وحدت فشرده بالا و پست ماست
هرگز مجاز نیست پراکنده زیستن	جمعیت ستم نفسان در گسست ماست
در سایه سلام بسی حيله خفته است	این درس تلخ، تجربه بود وهست ماست
ازاده ایم همچو عقاب سپهر تار	"سرمد" نه بند هیچکسی پای بست ماست

پاکیزه جوهر

ای عشق هر که ترا بندگی نکرد
 از دیدگاه مکتب ما سخت کافر است
 بی بهره از مروت و انصاف و مردمیست
 وجدان هر که در گرو کیسه زر است
 گر کسب جاه، ترک شرافت نمودن است
 کلبه هزار مرتبه از کاخ بهتر است
 گر تیغ آبدیده ما را، برندگیست
 "سرمد" عجب مدار که پاکیزه جوهر است

